

[Kofod-Svendsen]

har optaget nogle reelle boliglån, som formelt er optaget således, at de vil kunne blive opfattet som forbrugslån. Vi vil gerne have en nøje undersøgelse af, hvordan alle reelle forbrugslån kan blive udskilt. De kan være optaget på forskellig måde, men meningen er, at de bliver udskilt, så de bliver friholdt for afgiften.

Flere har ønsket yderligere argumentation for, hvorfor det er uhyre vanskeligt og kompliceret at skelne mellem gamle og nye lån. Når andre er interesseret i den argumentation, så vil jeg da også være interesseret i det under udvalgsarbejdet, selv om vi allerede har hørt meget om det. Jeg mener, at vi skal finde en model, som ikke skaber uoverstigelige administrative vanskeligheder. Det mener jeg er et vigtigt argument at få frem. Det er væsentligt, at man har alle stjerneklare argumenter for et forslag, når det er lagt frem.

Ove Jensen (FP):

Den regering, som ved sin tiltrædelse sagde, at det skulle være lettere at være dansker, vil endnu en gang pålægge befolkningen nye byrder, som vil gøre det meget svært at være dansker.

Det værste ved det hele er, at alle de byrder, man nu vil pålægge befolkningen, ikke vil hjælpe den mindste smule på det, som er formålet med pakken, nemlig at få betalingsbalanceunderskuddet formindsket.

Kartoffelkuren er endnu værre end de traditionelle afgiftspakker, fordi et af forslagene i pakken, nemlig lovforslaget om afgift af renter på forbrugslån, ganske givet i løbet af en kort årrække helt vil afskaffe rentefradragsretten, og hermed er den sidste smule værn, vi har haft imod den totale skatteplyndring, fjernet. Bortset fra denne nyskabelse vil kartoffelkuren have nøjagtig den samme virkning som alle tidligere, traditionelle afgiftspakker.

Formålet er at trække nogle flere skatte-kroner op af de sagesløse skatteyderes lommer. Det har man gjort mange gange før, og hver eneste gang har resultatet været, at det er gået endnu dårligere, at konkurrenceevnen er blevet endnu ringere, hvilket har medført en stagnation i både produktion og eksport, og dermed er betalingsbalanceunderskuddet blevet større. Nøjagtig sådan vil resultatet blive af denne pakke.

Fremskridtspartiet er enig i, at forbruget er for stort, men vi er helt uenige med regeringen i, at det er det private forbrug, der er for stort. Det er derimod det offentlige forbrug, der er for stort. Det er det alt for store offentlige forbrug, der er den virkelige årsag til alle vores problemer. Og så længe man ikke vil erkende dette, kan problemerne heller ikke løses.

Det offentlige forbrug var alt for stort, da regeringen tiltrådte, og det er blevet endnu større under denne regering. For det er jo en stor misforståelse, hvis nogen tror, at de offentlige udgifter er blevet nedsat under denne regering. De offentlige udgifters himmelflugt er fortsat, måske nok med en lidt mindre stigningstakt end under den socialdemokratiske regering, men stigningen er fortsat. Det er det, der er galt, og det er her, der skal sættes ind. Og det kan jo nås endnu, fordi finansloven for 1987 endnu ikke er vedtaget.

Fremskridtspartiet vil spare meget på den kommende finanslov, og det vil selvfølgelig være det bedste.

Men man ville ikke engang behøve at spare ret mange milliarder kroner på den kommende finanslov, før den positive virkning blev meget bedre end hele den kartoffelkur, som vi her behandler. For det er jo de stigende offentlige udgifter, der er skyld i den helt uacceptable stigning, vi har i skattetrykket, som denne regering har gennemført. De tidligere, socialdemokratiske regeringer – og VKR-regeringen for den sags skyld – var jo de rene amatører i at gennemføre skatte- og afgiftsforhøjelser, sammenlignet med denne regering, som virkelig har forstået at trække pengene op af borgernes lommer.

Derfor er løsningen på problemet store offentlige besparelser og skattelettelse i stedet for en fortsat stigning i skattetrykket. Det vil sætte vores omkostninger ned, og det vil medføre, at vi kan producere os ud af vanskelighederne, producere os ud af betalingsbalanceunderskuddet. Det kan vi selvfølgelig kun gøre, hvis vi får nogenlunde de samme konkurrencevilkår som de lande, vi samhandler med, og det har vi jo slet ikke.

Skattetrykket i Danmark er efterhånden dobbelt så højt som i de fleste andre lande, vi samhandler med. Derfor skal man selvfølgelig gennemføre skattelettelse i stedet for ved enhver given lejlighed at forhøje skatterne.